

Kracht naar Kruis

STICHTING EVANGELISEREND LECTUURFONDS VOOR CHRONISCH ZIEKEN EN OUDEREN

no. 4 • December 2016 • 74ste jaargang

Meditatie

ZIE, HIJ KOMT!

n.a.v. Maleachi 3:1b.

De Advent gaat met een lange tijd van wachten gepaard, ons geduld en uitzien wordt op de proef gesteld. Elk jaar wordt ons de belofte van advent voorgehouden dat Jezus Christus komende is naar de wereld en Zijn kerk, maar nog steeds is die belofte niet in vervulling gegaan. Hoe reageren wij op de belofte van de Heere dat Hij, zoals Maleachi al aankondigde, komende is tot Zijn volk? 'Zie, Hij komt!'

Opmerkelijk is dat Jezus Christus niet aan de mensen vraagt wanneer Hij mag komen, maar dat Hij van ons vraagt bereid te zijn om Hem te ontvangen. Daarom stuurt Hij nog getrouw Zijn engel als wegbereider uit, opdat mensen voorbereid zijn op Zijn komst. Elke keer wordt aan ons verkondigd dat Jezus Christus komende is als Gods plan met deze wereld voltooid is. Aan dat plan van God werkt de Geest van God onafgebroken.

Belangrijk is dat u de wegbereider, de engel die God door de verkondiging zendt, toelaat in uw hart. Dat het woord dat de engel over de Heere verkondigt door u wordt geloofd en aangenomen, zodat het u aanspreekt en in beweging zet. Dus niet bij voorbaat de lijn verbreken! De Heere is nog in gesprek met u, Hij zoekt voor u de beste oplossing. Na de engel komt de Heere, zoals dat ging bij Johannes de Doper. Hij was de wegbereider om de

komst van de Heere aan te kondigen. Het gedeelte uit Maleachi wijst in de richting van de komende Christus. Hij komt tot Zijn tempel, Zijn volk, de gemeente.

Wat komt Hij daar doen? Jezus Christus komt om Zijn gemeente te reinigen, om haar te zuiveren met vuur en zeep, zegt Maleachi. Met dit dubbele beeld tekent de profeet de werkzaamheid van Christus. Evenals bij de menswording van Gods Zoon en bij Zijn wederkomst, gaat Christus' werk met oordeel en scheiding gepaard. Zij is als het vuur van de goudsmid die een klomp gouderts bewerkt. Eerst moet hij het in stukken slaan en werpt het dan in de oven waar de vlam de massa in de smeltkroes laat smelten. Het goud wordt vloeibaar en de onzuivere bestanddelen komen bovendrijven en worden ervan afgescheept, zodat alleen zuiver goud overblijft. En zoals het goud wordt gezuiverd door het smelten, zo gaat het ook met het linnen en de wasgoed dat is verontreinigd en in de wasmachine gaat om met zeep te reinigen. Met water alleen is het niet helder te krijgen. We wrijven het wasgoed met bijtende zeep in om alle vlekken aan te tasten, om het tot diep in het weefsel door te laten dringen. Geen luchtige spoeling, maar een grondige reiniging, zo alleen wordt

U ontvangt ditmaal een extra dik nummer van ons blad dat ditmaal 24 pagina's telt. Dit is het laatste nummer dat in dit kalenderjaar verschijnt. D.V. februari komt het volgende uit. Aan dit nummer is door bestuur en redactie extra zorg besteed. In goed overleg met onze drukker verschijnt dit nummer in kleurendruk en zijn er ook foto's van de medewerkers geplaatst.

De Adventstijd, het Kerstfeit en de gedenkwaardige dagen rondom de jaarwisseling zijn belicht vanuit het Woord door de verschillende bestuursleden van onze Stichting. Ook is er door middel van verschillende gedichten hieraan zorgvuldig aandacht besteed.

Verder is er een verscheidenheid aan artikelen te vinden waaronder ook ditmaal een prachtige Kerstverhaal van ds Andre F Troost uit Ermelo. Het bestuur en de redactie wenst U gezegende feestdagen toe en voor het nieuwe jaar Anno Domini 2017 's Heeren rijkste Zegen voor al onze lezeressen en lezers.

*Eindredacteur
ds.J.Oosterbroek*

alles schoon. Evenals bij het goud wordt ook hier een scheiding gemaakt tussen rein en onrein, tussen wat goed en verwerpelijk is.

Kijk, in die zin zou Jezus Christus vuur en zeep zijn. Bij Zijn komst zal alle schijnheiligheid en rechtvaardigheid van elkaar gescheiden worden. Nee, Christus komst tot Israël was niet alleen liefelijkheid, maar als ingewreven zeep drong Zijn verschijning door in alle nationale weefsels om het te zuiveren. En als een vuurgloed scheidde Hij het goud van het geloof van het

harde gesteente, waarin het verscholen lag. Het volk viel in tweeën uiteen. Zo ging dat onder Israël, maar zo gaat het ook onder ons. Als Christus met Zijn evangelieverkondiging door de gemeente gaat, vindt er een schifting plaats, want dan wordt openbaar wat er in ons hart leeft. Dan blijkt dat Christus voor sommigen een val en anderen tot een opstanding zal zijn. En toch zeggen we God daarvoor dank als wij zien op het kwaad in ons leven. Want, daardoor komen we tot de kribbe en het kruis die ons leren zien op Christus tot verzoening. We geloven dat als Christus komt tot Zijn tempel, tot Zijn kerk die gevallen is in zonde, dat zij bereid is om als reine Bruid door haar Bruidegom gezuiverd te worden.

De echte kerststemming is niet alleen een juichende blijdschap. Alle naamgeloof, schijn-geloof, sleur-geloof, dat alles moet openbaar worden voor ons eigen bestwil. Daardoor verootmoedigen we ons voor Gods heilig aangezicht, maar zo wordt ook alle onheiligheid uitgezuiverd voordat het tweede kerstfeest van de wereld intreedt. Dan zal Christus opnieuw in de wereld verschijnen in de volle kracht van het vuur van de goudsmid en de zeep die reinigt. Zo alleen heiligt de genade van Christus alles wat in de wereld en binnen in ons is. Elk kerstfeest moet ons dus reiner, edeler, ootmoediger, geloviger maken en daar is haast bij. In Openbaring zegt Jezus: 'En zie, Ik kom spoedig. Zalig is hij die de woorden van de profetie van dit boek in acht neemt.' Elk kerstfeest komen we dichterbij Zijn komst!

*Benschop,
Ds. C. Bos*

Belijden en Beleven

Een van onze lezers stelde mij in een brief de volgende vraag naar aanleiding van wat er oor Paulus geschreven is aan zijn geestelijk kind in 1Timotheus 2 vers 4

Wil God dat alle mensen zalig worden?
1 Tim. 2:4

Deze vraag zal ongetwijfeld velen tot nieuwsgierigheid prikkelen. Voor velen is het een punt van discussie waar hele avonden mee gevuld worden zonder dat het hart ook werkelijk bewogen wordt. Voor anderen is deze vraag van levensbelang. Zou God werkelijk willen dat ik zalig word? Anderen weten dat zij persoonlijk gered zijn door het dierbare bloed van onze Heere Jezus Christus en mogen hierin rusten, maar toch is deze vraag voor hen van belang in de omgang met andere mensen. Hoe zou ik anderen kunnen wijzen op de Heere Jezus terwijl zij misschien niet tot God mogen komen? Juist deze mensen, de zoekers en de twijfelaars, hoop ik in deze rubriek "Belijden Beleven" aan de hand van Gods Woord geestelijke leiding te geven.

Ik ben me bewust van de spanningen rondom dit onderwerp. Hoeveel is er al niet getheologiseerd, gediscussieerd en tekortgedaan aan de heerlijkheid van deze woorden. Het is mijn hartelijk gebed dat wij ons door het Woord van God laten leiden. Mijn eigen woorden zijn niet zo belangrijk, veel belangrijker is het voor u en mij, wat Gods Woord ons leert. "Heere God, open blinde ogen, sluit de mond van hen die willen twisten om anderen af te houden van het leven dat alleen bij U te vinden is, opdat velen tot U zullen komen. Leid ons in alle waarheid, tot eer Uws Naams."

Laten wij voorop stellen dat we in de behandeling van deze vraag niet zullen ingaan op dingen die voor ons verborgen zijn. We mogen van Gods Woord geen rekenboek maken maar eenvoudig luisteren naar dat wat ons door Gods Geest in het Woord is geopenbaard.

'Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen. Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus; Die Zichzelf gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd, 1 Tim. 2:4-6.'

Hoe kan God de hemel en de aarde scheppen en vervolgens berouw krijgen dat Hij de mens geschapen heeft (Gen. 6)? Hoe kan God willen dat alle mensen zalig worden terwijl de Bijbel duidelijk leert dat niet alle mensen zalig worden? 'God is groot en wij begrijpen het niet, Job 36:26'. Wij hebben dan ook alleen te doen met Zijn geopenbaarde wil, met de opdracht die Hij ons zendt. 'bekeert u en gelooft het Evangelie, Mark. 1:15.' Keert u af van uw boze weg en keer u tot de levende God.

Zoals er in een dorp een dorpsarts woont die de arts is van alle dorpsbewoners, ongeacht of zij zich tot hem wenden om genezen te worden, zo is Jezus Christus de Zaligmaker der wereld, aangesteld door de Vader en iedereen die tot Hem komt, zal genezing vinden. 'Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden, Joh. 3:17.' Het getuigenis uit Jezus' eigen mond: 'Ik ben niet gekomen

opdat Ik de wereld oordele, maar opdat Ik de wereld zalig make, Joh. 12 . Hij zal u genezen, zonder geld en zonder prijs. Zoals Jesaja al profeteerde. 'O alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja, komt, koopt zonder geld en zonder prijs, wijn en melk, Jes. 55:1.' Jezus, is de bron van leven. Hij is de levensfontein, kom nader tot Hem, drink van het water dat Hij u aanbiedt en ervaar de waarheid van zijn Woord. 'Maar zo wie gedronken zal hebben van het water dat Ik hem geven zal, dien zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven, Joh. 4:14.' Dan zult u getuigen met de Samaritanen. 'Wijzelf hebben Hem gehoord, en weten dat deze waarlijk is de Christus, de Zaligmaker der wereld, Joh. 4: 42.' Kom en ervaar de getrouwheid van Zijn Woord. 'Dit is een getrouw woord en aller aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om de zondaren zalig te maken, 1 Tim. 1: 15.'

'Gaat henen in de gehele wereld, predikt het evangelie allen creaturen. Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden, Mark. 16:15,16' Met deze blijde en tegelijk ernstige opdracht zijn de predikers uitgezonden in deze wereld opdat u en ik behouden zouden worden. Als God niet zou willen dat u zalig wordt zou u nooit om de zonde van ongeloof verdoemd kunnen worden. Maar juist nu, nu de liefelijke nodiging tot u komt rust op u een verantwoording. Komt u tot de Zaligmaker, dan zult u eeuwig leven ontvangen, verwerpt u Hem om welke reden dan ook, dan zult u voor eeuwig verdoemd worden. Hoe ernstig is deze waarheid! Jezus Christus verklaart

Zichzelf 'Het Licht der wereld' te zijn. Iedereen die tot Hem komt en Hem zal volgen zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben. (Joh. 8:12.) Kom dan tot dat Licht opdat het oordeel u niet zal treffen. 'Dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken waren boos, Joh. 3: 19'

Wat een ernstige waarheid. Wij hebben God de rug toegekeerd, gekozen voor onszelf en de duivel meer gehoorzaamd dan God. Wij hebben Gods toorn doen ontbranden en hebben onszelf de eeuwige verdoemenis waardig gemaakt. Maar wat een heerlijk wonder van genade 'de goedertierenheid van God onzen Zaligmaker en Zijn liefde tot de mensen is verschenen, Titus 3: 4.' Zijn Naam is Jezus 'want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden, Matth. 1:21.' Deze Jezus nodigt u tot Zich en 'Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen, Joh. 6: 37.' Wat een heerlijk, wat een zalig getuigenis. 'En dit is de getuigenis, namelijk dat ons God het eeuwige leven gegeven heeft; en dit leven is in Zijnen Zoon, 1 Joh. 5:11.'

Vanaf nu is er niemand meer die kan zeggen dat de nodiging tot de

UIT DE VERTE

Ik zal uit de verte
mijn naaste omgeving
verkennen,
want van dichtbij
staar ik mij blind
op wat ik niet zie.

Co 't Hart, uit "In Liefde Verzwegen"

Zaligmaker niet tot hem of haar is gekomen. Wie u ook bent, hoe zwart uw verleden ook is, tegen welke boezemzonden u ook vecht, wat de mensen ook van u zeggen, kom tot de Zaligmaker en u zult vergeving van zonden ontvangen. 'Zover het oosten is van het westen, zover doet Hij onze overtredingen van ons, Psalm 103:12.'

Twijfelende en zoekende lezers, bidt of de Heere de waarheid van deze woorden aan uw hart wil zegenen. Overdenk deze woorden en beproef voor Gods aangezicht de waarheid en u zult eeuwig leven.

Misschien zijn er ook wel die na het lezen van deze woorden, geprikkeld worden om er allerlei boeken op na te slaan om te zien welke dwalingen er uitgefilterd kunnen worden. Zoek eerst in het gebed Gods aangezicht en vraag Hem om Licht en wijsheid, open dan Zijn Woord en u zult zien dat Hij werkelijk in Zijn neerbuigende goedheid u Zijn

liefdevolle genade aanbiedt opdat u zal leven.

*Harderwijk
ds. J. Oosterbroek*

Psalm 68 vers 10

Geloofd zij God met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons, dag aan dag,
Met Zijne gunstbewijzen;
Die God is onze zaligheid.
Wie zou die hoogste Majesteit
Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil;
Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,
Ons 't eeuwig zalig leven;
Hij kan, en wil, en zal in nood,
Zelfs bij het naad'ren van den dood,
Volkomen uitkomst geven.

Draagt elkanders lasten

Beste lezer,

Is het Wonder van Kerst al een wonder voor u? Het is een behoorlijk rechtstreekse vraag, maar wel een heel belangrijke vraag. De komende tijd zullen we op vele manieren geconfronteerd worden met Kerst. In reclamefolders wordt volop gesproken van kerst-aanbiedingen, maar laten we eerlijk zijn: de mooiste Aanbieding van Kerst vinden we niet in een supermarkt of webwinkel, maar in de Kribbe van Bethlehem. Komt, verwonderd u HIER, mensen! Wat een wonder...

Verjaardagskalender

11 januari
Wilma Minnis,
Arduinlaan 20,
9743 TG Groningen
2 februari
Mevr. S. Vlietstra,
Doverstraat 13,
2014 DC Haarlem
4 februari
Jaap Visserman,
Workumstraat 18,
8304 DP Emmeloord

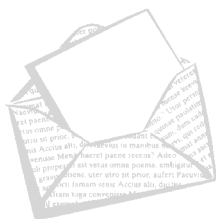
Komt, verwondert u hier, mensen,
ziet, hoe dat u God bemint,
ziet vervuld der zielen wenssen,
ziet dit nieuw geboren kind!
Ziet, die 't woord is, zonder spreken,
ziet, die vorst is, zonder pracht,
ziet, die 't al is, in gebreken,
ziet, die 't licht is, in de nacht,
ziet, die 't goed is, dat zo zoet is,
wordt verstoten, wordt veracht.

Ziet, hoe dat men met Hem handelt,
hoe men Hem in doeken bindt,
die met zijne godheid wandelt
op de vleugels van de wind.
Ziet, hoe ligt Hij hier in lijden
zonder teken van verstand,
die de hemel moet verblijden,
die de kroon der wijsheid spant.
Ziet, hoe tere is de Here,
die 't al draagt in zijne hand.

O Heer Jesu, God en mense,
die aanvaard hebt deze staat,
geef mij wat ik door U wense,
geef mij door uw kindsheid raad.
Sterk mij door uw tere handen,
maak mij door uw kleinheid groot,
maak mij vrij door uwe banden,
maak mij rijk door uwe nood,
maak mij blijde door uw lijden,
maak mij levend door uw dood!

Brievenbus

Mevr. V. Visserman, "Hof van
Smeden", Smeden 5, Kamer 323,
8301 XG Emmeloord

Puzzelhoek

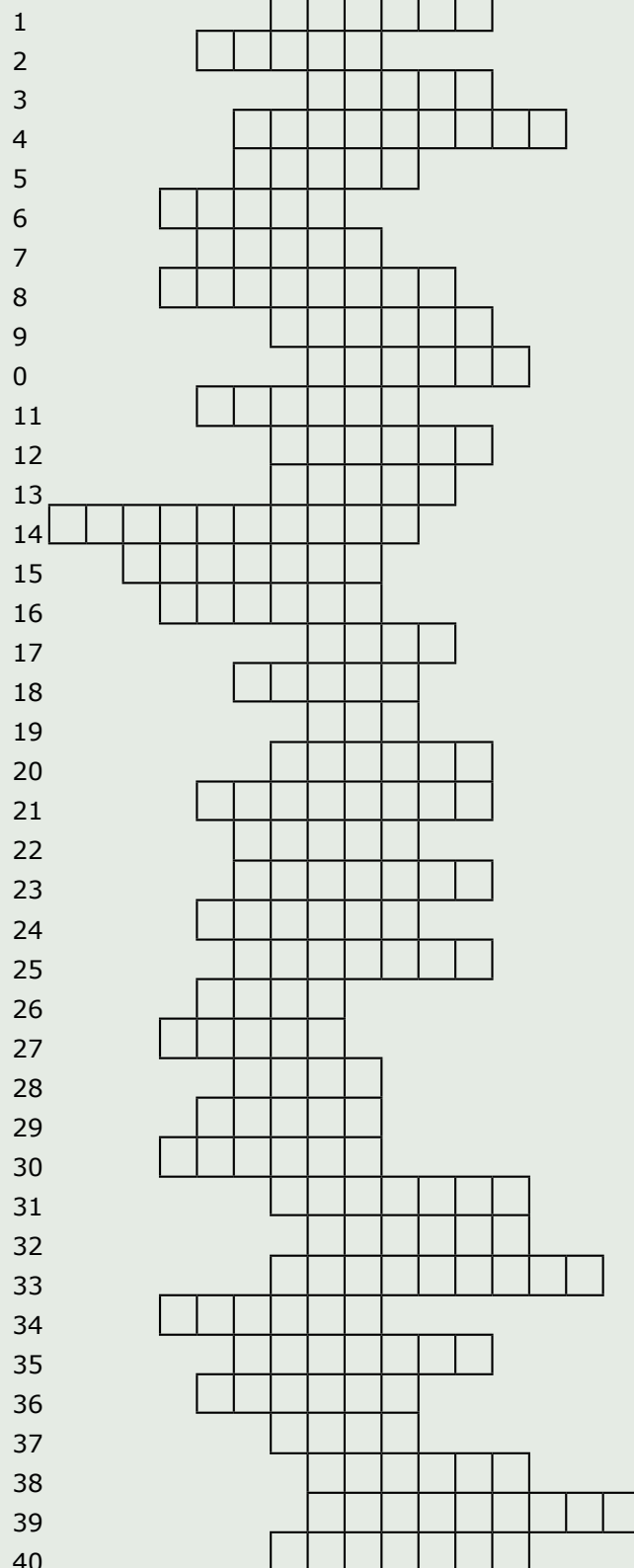
Deze keer een grote puzzel, u heeft ook dubbel zoveel tijd om de puzzel te maken. Voor deze puzzel moet u op zoek naar 40 antwoorden uit het de Bijbel. In het dik omlinjende vak kunt u de oplossing lezen. Die kunt U insturen tot 31 januari.

Het gebeurt soms dat er een typefout in de puzzel is geslopen. Gelukkig blijkt uit alle goede inzendingen, dat het u toch weer gelukt is om de juiste oplossing te vinden. De oplossing van de november-puzzel is: "Ik ben de ware wijnstok"

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld

1. Hoe oud was Manasse toen hij koning werd?
2. In welke burg regeerde koning Ahasveros?
3. Deze man bouwde de Ark
4. Hier werd Jezus geboren
5. Opvolger van Mozes
6. Vrouw van Abram
7. Waar werd een toren gebouwd die tot in de hemel moest reiken?
8. Waar woonde Lydia de purperverkoopster?
9. Hoe heet het eiland waar Paulus op kwam na de schipbreuk?
10. Waar werd Jezus in gelegd toen Hij geboren was?
11. Welk ongedierte kwam met de derde plaag?
12. Welke vrouw uit Jericho werd gespaard?
13. Opvolger van Elia
14. Het beroep van Demetrius
15. Waar predikte Johannes de Doper?
16. In welke stad vind je de Areopagus?
17. Het eerste kind dat geboren werd
18. Welk bijzonder brood gaf God Zijn kinderen in de woestijn?
19. De eerst vrouw
20. David kreeg bezoek van een koningin. Waar kwam zij vandaan?
21. Hoe heet de moeder van Salomo?
22. Schoonvader van Mozes
23. Joodse naam van Esther
24. Tegen deze stad moest Jona gaan prediken
25. Welke prins kwam met zijn haren in takken vast te zitten?
26. Op welk instrument speelde David om Saul rustig te krijgen?
27. Moeder van Ismael
28. Eerste koning van Israël
29. Uit welk land was Naäman afkomstig?
30. Naar welk land werd Jozef verkocht?
31. Woonplaats van Cornelius, de hoofdman over honderd
32. Andere naam voor Tabitha, de vrouw uit Joppe
33. Oom van koningin Esther
34. Waar kwamen de drie wijzen vandaan?
35. Vader van Simson
36. Hierin werd Jezus gewikkeld, nadat Hij geboren werd
37. Met wie trouwde Ruth?
38. Zus van Mozes
39. Vrouw van Zacharias
40. Zij zongen: 'Ere zij God in de hoogste hemelen'

KERSTFEEST... Romantiek of werkelijkheid?!

"Als hij dan nog een zoon had, die hem lief was, zo heeft hij ook dien ten laatste gezonden, zeggende: Zij zullen immers mijn zoon ontzien." [...]

*"Wat zal de heer van de wijngaard doen?"
(Markus 12: 6.9)*

In deze woorden zet de Heere Jezus Zelf een dikke streep dwars door onze zo vaak geromantiseerde Kerst- en Adventbeleving. In Markus 12 (vgl. Matth. 21 en Lukas 20) vertelt de Heiland in een gelijkenis dat de eigenaar van de wijngaard zijn zoon ten laatste zond. Als laatste, ultieme liefdesdaad om de onrechtvaardige pachters tot inkeer te brengen.

Maar het zenden van zijn eigen zoon brengt bepaald geen 'zachtere', 'betere' gevoelens boven bij de pachters. De zending van zijn zoon brengt juist aan het licht wat ten diepste in de harten van deze onrechtvaardige pachters leeft. Met voorbedachten rade (vs. 7) vermoordden ze in koelen bloede (vs 8) de erfgenaam, de enige zoon van de eigenaar. Dat is toch om je voor altijd weg te schamen!

Vreemd eigenlijk dat we deze noties van diepe schaamte en intens verdriet en berouw voor God zo weinig aantreffen in moderne kerst- en adventgevoelens. Lijken wij moderne mensen dat in de verste verte niet op de hier geschilderde pachters?

Ja, je kunt natuurlijk ook hier kiezen

voor het 'alternatief' van schuld door het af te schuiven richting Joodse volk. Of, als we niet in deze oude dwalingen willen vervallen, in ieder geval: richting de Joodse leiders, overpriesters en Farizeeën!

De exegese is dan even snel als goedkoop en misplaatst. "Natuurlijk, het Joodse volk en zeker de leiders hebben de eeuwen door de profeten, Gods trouwe knechten gedood. Tenslotte hebben ze zich vergrepen aan Gods eigen Zoon." Maar als dit de hele toepassing is, waarom spreekt de Heilige Geest dan ook vandaag tot ons in deze gelijkenis? Wat heeft dat voor zin, wanneer u, jij en ik in deze geschiedenis niet voor komen? Wat is dan de zin van deze gelijkenis in de Bijbel van nu?

Weet u: die hoogmoedige gedachte: "hier hoor ik niet bij" is op zijn zachts gezegd nogal zorgelijk! Wanneer we ons op deze manier verheffen kunnen we nog in de leer bij de overpriesters en Farizeeën hier en bij de Heere Jezus.

Want zij begrepen tenminste nog dat de Heere hen bedoelde! (vs. 12)

Blijft de vraag hoe het kan. Hoe kwamen en komen wij mensen zover dat we Gods eigen Zoon vermoorden?

Ik denk dat we het antwoord moeten zoeken in vers 2. De knechten en uiteindelijk ook de zoon zijn niet zomaar gestuurd voor een gezellig praatje met de pachters.

Nee, via hen, gaat het de eigenaar om de vrucht!

M.a.w. God laat Zijn rechten gelden en klopt bij ons aan om de vrucht. Zijn vrucht, Zijn beeld in ons!

Heel, gaaf, zoals het was en zoals wij waren voor de zondeval. Volmaakte gerechtigheid en pure heiligheid.

Volkomen toewijding aan en gerichtheid op God! God eist in dit opzicht een tien van ons!

Wat God van ons eist is werkelijk een hemelsbreed verschil met onze zogenaamde 'zachtere' en 'betere' gevoelens.

Op het moment dat de Heilige Geest u overtuigt en u zich realiseert wat de vrucht is die God van u eist, kunnen er in feite maar twee dingen gebeuren.

- 1) We handhaven met alle geweld ons zelf en ontdoen ons op wat voor manier dan ook van de Heere Jezus, die ons confronteert met onze vruchteloosheid!
- 2) We buigen voor deze Jezus, belijden onze vruchteloosheid, leren vrucht te dragen uit Hem en sterven daarmee aan ons eigen ik.

Het is wel heel confronterend. Gods eigen Zoon komt om de vrucht en ik heb geen vrucht in der eeuwigheid. Eigenlijk zou de tijd tussen Jezus' komst in de kerstnacht, Zijn sterven op Golgotha en Zijn wederkomst op de wolken voor mij een tijd van ellendig afwachten moeten zijn.

"Wat zal de heer van de wijngaard doen?" De vraag stellen is haar beantwoorden!

En dan... En toch... tegen elke verwachting in, neemt de Heere Jezus het Woord. En straks voegt Hij de daad bij het Woord.

"De steen die de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden, van de Heere is dit geschied, en het is wonderlijk in onze ogen?"
Werkelijk wonderlijk!

En, voegt Petrus toe: "wie op Hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen". (1 Petr. 2,6b)

In het belijden van onze schuld en schande, bouwend en vertrouwend op deze Jezus, de Hoeksteen, zullen we toch nooit beschaamd uitkomen! Advent; Hij komt! Hij, die voor mijn redding kwam zal voor mijn eeuwig heil terugkomen! Dat is Advent, zonder romantiek!

Dat is Kerstfeest vieren met Christus in onze armen? Nee, andersom, we vieren het feest in de sterke, Almachtige armen van onze Heere! Wanneer we het zó mogen vieren, treuren we tegen het einde van het jaar niet om een verloren gegaan vleugje romantiek. Omdat we de levende Heiland Zelf overhouden. Zo blijft de gloed en glans van het Kerstfeest ons bij!

Leven we zo naar het kersfeest toe? Het is in ieder geval nog niet te laat om het alsnog zó te vieren! Dat is echte Kerstvreugde!

*Harderwijk
ds. J. Oosterbroek*

Mijn monteur

Een kerstverhaal

**'Hoe ik de weg naar de kerk teruggevonden heb?
Dat is een heel verhaal...'**

Hij keek me aan met pretlichtjes in de ogen.

Zo op het eerste gezicht zou ik nooit vermoeden dat ik met een heuse crimineel te maken had. Nu ja, een ex-crimineel dan. Alles bij elkaar opgeteld had hij toch zeker wel een jaar of drie in de bajes doorgebracht. Opgepakt wegens kleinere en grotere vergijpen. Diefstal, bedreiging, joyriding, afpersing – dat soort dingen. Doodslag of moord was nooit in het geding, maar het waren toch allemaal delicten waar ze bij justitie niet blij van werden.

Van huis uit wist hij beter. Keurig, zelfs kerkelijk opgevoed, altijd braaf naar school geweest, lid van de jeugdvereniging, collectant in de kerk. Dat laatste deed hem de das om. Hij moest niet alleen beneden collecteren, maar ook boven, op de galerij. Dan liep hij met een inmiddels aardig gevulde collectezak door een trapportaal naar de galerij, helemaal alleen. Hij wist: de collecte voor de diaconie was voor de armen. Dat zou echt diefstal zijn, als je daar met je tengels aankwam. Maar die collecte voor de kerk, dat was een ander verhaal. De kerk was rijk zat. En bovendien: hij hoorde toch zelf ook bij de kerk? Mocht hij dan misschien een klein deel van het grote geheel vast even innen? Geen mens zou het merken.

Maandenlang was dat inderdaad het geval. Maar toen werd hij gesnapt. De rapen waren gaar. De politie werd ingeschakeld. Het liep met een sisser af, want er viel niks te bewijzen. Maar voor

hem hoefde die hele kerk niet meer. Allemaal hypocrieten!

Vanaf dat moment kreeg hij andere vriendjes, andere idealen – een totaal andere levensstijl. Spannend! Zelfs de gevangenis kreeg een bepaalde aantrek-

ADVENT

Advent is wachten. Wachten en verlangen totdat het eindelijk gebeuren gaat wat werd voorspeld in de profetenzangen wachten, tot God het woord vervult in daad.

Advent is luist'ren. Luist'ren en verlangen totdat de hemel lichtend opengaat en je omspoeld wordt door de engelenzangen; luisteren, totdat je hart meezingen gaat.

Advent is komen. Komen met verlangen naar Bethlehem, waar God vlak bij ons staat en onze mond vervult met nieuwe zangen en waar geloof verandert in de daad.

Advent is bidden. Bidden vol verlangen opdat Gods rijk van vrede komen gaat; en Hij ons op de nieuwe aarde zal ontvangen waar ons verlangen in aanbidding overgaat.

Nel Benschop, uit "WIT ALS SNEEUW", uitg Kok, Kampen.

kingskracht. Daar ontmoette je nog eens leuke lui: vriendjes die leuke klussen voor hem hadden...

'Hoe die verandering begon? Het kwam eigenlijk allemaal door een brief die ik kreeg. Of ik mijn modem wilde resetten. Als ik dat niet zou doen, kreeg ik last met de telefoon of de televisie of iets van dien aard. Het zou allemaal heel eenvoudig zijn, je kent dat wel. Even aansluiten op de computer en dan met een paperclip op een knopje drukken en klaar was kees. Nou, dan moet je niet bij mij wezen. Voor een flinke kraak draaide ik mijn hand niet om, maar dat soort technisch gepriegel is aan mij niet besteed. Eerlijk gezegd heb ik de hele boel stijfgevloekt, want het lukte me van geen meter.

De hele boel... Toegegeven, veel is dat niet. Mijn ex heeft al jaren geleden te kennen gegeven dat er met mij niet te huizen viel. En van al mijn vriendjes van vroeger hoor ik ook niets meer: die kennen je alleen als je ze betaalt. O wee als je aan de grond zit en geen cent meer hebt te makken – dan kun je het wel schudden; dan zijn die vriendjes in geen velden of wegen meer te bekennen...

Enfin, wat doe ik: ik bel die club op (heet dat niet een provider?) en ik zeg: stuur mij maar een monteur, want ik kom er niet uit. Maar een rekening moet ik niet, want anders zeg ik mijn abonnement op, dus jullie moeten het zelf maar uitvogelen. Of jullie helpen mij uit de sores of je bekijkt het maar. Dan maar geen tv of telefoon!

Wat denk je? Een gratis monteur! Nog net voor de kerst. Aardige man. Duikt in de meterkast, want daar hangt dat ding met al die knipperlichtjes. "Fluitje van een cent, mijnheer. Maar ja,

HET TEKEN IS AL GEGEVEN

En zie, Elisabeth, uw nicht, is ook zelve bevrucht, met een zoon, in haar ouderdom

Lukas 1: 36

De stem van de engel nog in haar oren,
gaat Maria op reis,
want geloof is uit het horen
en het teken eerst dan een bewijs.

De wereld is niet veranderd,
de weg is gewoon nog de weg,
maar het wonder is al ophanden,
de kiem van vernieuwing gelegd.

Als een duif naar de til gevlogen
komt haar groet bij Elisabeth aan.
O Maria, mijn kind heeft bewogen,
heeft het ongehoorde verstaan !

Zie, het teken is al gegeven,
die wil horen laat God ook zien:
de onvruchtbare zwelt van leven,
God bevestigt: alles wordt nieuw.

De hoogmoedigen worden vernederd,
de eenvoudigen worden verhoogd,
zingt Maria, zij zingt van de vrede,
de Naam van de HEERE zij geloofd!

Inge Lievaart, uit "EEN KIND MET DE
OGEN VAN GOD", uit Kok, Kampen,
2005.

ik geef toe, je moet wel even weten hoe het werkt. Weet u wat: ik zal het u voordoen. Mocht het zich dan nog eens voordoen, dan weet u hoe u het probleem zelf kunt oplossen."

De man laat me zien hoe het moet. Al met al was ik er blij mee, want geen televisie meer kijken, daar moest ik toch niet aan denken.

Wat gebeurt? Uit pure dankbaarheid bied ik die man een kop koffie aan. Hij gaat zitten, blij met een momentje pauze en een beetje warmte in de koudste tijd van het jaar. En toen begon hij te praten.

"Het lijkt net kerst, mijnheer!"

"Het lijkt net kerst? Hoe bedoelt u? Het is toch pas volgende week kerst of vergis ik me nou?"

"Weet ik, weet ik. Maar ik bedoel: dit hele herstelprogramma doet me denken

aan kerst. Wat u niet lukte, dat lukt mij wel."

Nog begon er geen lampje te branden. Maar dat duurde niet lang. Deze monteur was duidelijker dan menige dominee. Hij nam nog een slok van zijn koffie en stak van wal.

"Ik bedoel dit, mijnheer. Ze hebben kerst reuze gezellig gemaakt, met al die lichtjes en klokjes en dennenbomen, maar in feite draait het toch allemaal om één ding: dat God gedaan heeft wat ons niet lukt."

In één klap staan alle verhalen van thuis, de zondagsschool en de kerk weer helder op mijn netvlies. "O, bedoelt u dat..."

"Ja, dat bedoel ik. Kijk, de provider vraagt u iets te doen wat u niet lukt. Je zou denken: einde verhaal. Maar nee, de provider stuurt een monteur. Mijn persoon, in dit geval. Mij lukt wat u niet lukt. Ik herstel de zaak. En bovendien leg ik uit wat u moet doen als het nog eens gebeurt."

"U bedoelt dat Jezus heeft gedaan wat ons niet lukte? Liefde voor God en de naaste en zo?"

"Precies! God stuurde iemand die de boel kwam resetten. Het is maar een eenvoudig voorbeeld en de theologen zullen er best wel iets op aan te merken hebben, maar intussen zit ik er toch niet ver naast, vermoed ik zo."

Ik bood hem nog een tweede kopje koffie aan. Meestal moest ik van dit soort praatjesmakers weinig of niets hebben, maar om de een of andere reden was dit anders. Deze man was niet opdringerig en nog glashelder ook. Toch was er nog iets dat ik niet begreep.

"Maar dat voorbeeld, wat bedoelde u daar dan mee? U zei: ik zal het u voordoen, dan kunt u zien hoe het moet als

NIEUWJAAR

Straks als de laatste klokkentoren,
verwaaid zijn over stad en land,
dan zoek ik als een kind in 't donker,
naar Uw vertrouwde Vaderhand.

Het jaar is onbekend, lijkt dreigend.
Een land verloren in de mist,
waarin ik naar de weg moet zoeken....
O Heer, als ik niet zeker wist,

dat U mij bij de hand wilt nemen,
mij leiden wilt van dag tot dag,
dan zou ik bang en eenzaam wezen,
maar U, die al mijn zorgen zag,

U zult er zijn in leed en vreugde.
Heer, schenk mij elke dag weer moed.
Wees Gij mijn Leven, doel en toekomst,
dan worden alle dagen goed.

Co 't Hart uit "Bloemen in de zon".

het nog eens gebeurt. Ik heb vroeger altijd geleerd dat het werk van Jezus uniek was.”

De monteur roerde bedachtzaam een schep suiker door zijn koffie. Hij knikte. “Helemaal mee eens, mijnheer. Maar ik bedoelde alleen te zeggen dat wij natuurlijk uit dankbaarheid voor het herstel van kerst ook ons eigen leven moeten resetten.”

Meer zei hij niet. Nog nooit in mijn leven had ik zo’n korte kerstpreek gehoord. Maar wat de man zei, sloeg in als een bom. Sneeuwhelder stond het mij zomaar in één klap voor ogen: ik moet mijn leven resetten. Als het echt waar was, wat al eeuwen en eeuwen met kerst ons verkondigd wordt, dat Jezus is gekomen om ons leven te herstellen, dan stond mij nu maar één ding te doen: mijn eigen leven te resetten. Sinds die dag is alles veranderd. Ja, sorry, het lijkt misschien verdacht veel op een ouderwets kerstverhaal, maar ik kan er niets anders van maken. Ik heb die avond mijn knieën gebogen. Dat was lang geleden, dat verzeker ik u. Ik heb een week later mijn ex geschreven en haar gezegd dat het me verschrikkelijk speet en dat ik het haar moeilijk kwalijk kon nemen. Ik heb nog meer dingen gedaan: mensen opgebeld die ik ooit had bedreigd, om een beetje goed te maken wat ik in het verleden had verprutst.

En zo is het gekomen. Toen al, met kerst. Ik ben weer naar de kerk gegaan. Niet één keer, in een romantische kerstbui. Sinds die kerst elke zondag. En weet u wat er vorige week gebeurde? Ik kreeg een brief. Van wie, denkt u? Van mijn ex. Dat ze er lang over heeft nagedacht. Dat ze me graag weer een keer wil zien. Of we samen een keer koffie konden drinken, in een of

EEN SCHUILPLAATS IN DE TIJD

Ieder mens heeft stilte nodig, want Gods stem klinkt vaak heel zacht, omdat Hij intense aandacht van Zijn kinderen verwacht.

In het jagen van de dagen staat zoveel in ‘t middelpunt, wordt een enkel uur van stilte u ternauwernood gegund.

Maar u hebt de stilte nodig om te luisteren naar het Woord, dat door niemand uitgedacht is, maar waar u Gods stem in hoort.

O, ik bid voor u in stilte om een schuilplaats in de tijd, waar u God om raad kunt vragen, Hij u voor uw taak bereidt.

Dan zult u de woorden spreken, die Hij u in stilte zei, gaat u, door de Geest gedreven, aan uw eigen woord voorbij.

Co ‘t Hart uit “Een schuilplaats in de tijd”

ander restaurantje. Zij zou wel betalen, schreef ze. Kunt u zich voorstellen dat ik blij ben dat ik mijn modem moest resetten? Kunt u zich voorstellen dat ik de hemel dank voor die monteur? Ik heb wel eens gedacht: misschien was die monteur wel een echte kerstengel..’

*Ermelo,
ds. Andre F. Troost*

Een lied Hammaälôth: Psalm 122

Deze psalm is een feestelijk lied.
Een pelgrimslied van David.

Toen hij koning was geworden over alle twaalf stammen was zijn eerste regeringsdaad dat hij de ark naar Jeruzalem bracht. Niet alleen maar de stad van de koning zou deze stad zijn, maar het zou vooral de stad van God zijn. God zou er wonen. Later zou de tempel er worden gebouwd. David huppelde in al zijn eenvoud stralend voor de ark uit. David deed in zijn leven heel veel niet goed, maar er ging hem niets boven God. Wat een mooi gezicht moet dat geweest zijn als van alle kanten de gelovigen naar Jeruzalem kwamen en de wegen zagen zwart van het volk. Rouveen; maar dan nog mooier! Heel verschillend waren Israëls stammen. Van de twaalf zonen van Jakob waren er geen twee hetzelfde. Maar ze deugden geen van allen. Maar God bleef van ze zeggen: "Dat volk is Mijn volk!" Je kunt dat alleen maar noemen trouwens met een snik in je stem. Zo had God het ingesteld: dat Zijn volk tenminste jaarlijks met de drie grote feesten in Jeruzalem zou komen. Om daar één te zijn rondom het altaar. Zijn wij als gemeenteleden samen een eenheid? Wij moeten niet enghartig denken dat er niemand zalig wordt dan wie in onze kerk komt. Maar wij moeten ook niet de kant van de "oecumene van het hart" op. Dat is liefdeloos ten opzichte je eigen gemeentegedin en je voedt er de vrijblijvendheid mee. "Jeruzalem, dat ik bemin, wij treden uwe poorten in". Als Jezus dat zingt, klinkt dat het mooist. Jezus die als jon-

gen al naar Jeruzalem mee mocht en die als de "Man van smarten" voor het laatst er heen is gegaan. Nooit stond in iemands ogen zo diep het verdriet om het verval van de kerk te lezen dan in de ogen van Hem. "Jeruzalem, Jeruzalem, hoe menigmaal heb Ik u vergaderd als een hen haar kuikens, maar gij hebt niet gewild". Wat voor Israëel de tempel was, is voor ons de dienst van het Woord. Laat als u de klok hoort het tij niet verlopen. "Ga je mee? Wij gaan naar Gods huis!" Wie gelooft, is graag in Gods huis. Het "is" er ook wel eens wat. Het is nergens zo goed als in de kerk, maar het is soms ook nergens zo moeilijk. In de Kloosterkerk in Den Haag heeft het volgende gedichtje van Jacobus Revius (1586-1658) als een in steen gebeitelde versiering ooit een plaats gekregen:

"`t Is wijsheid naar de stal van
Bethlehem te treden,
dat is (opdat gij `t weet): te komen in
Zijn kerk.
Gij vindt er Godes Zoon en Zijn verko-
ren leden,
al gaat het er wat krom en armelijk te
werk".

Maar uiteindelijk wijkt dat menselijke. Want de kerk is Gods huis. De mensen doen je er soms zeer. Je bent zelf ook niet volmaakt. Maar je hebt de gemeente lief; nee, niet om de mensen, maar om haar Heere. In haar gebreken zelfs houd je van ze. Ik zou hopen, dat uw naar de kerk te gaan steeds een thuiskomen is. Dat u wel eens denkt: "Ik weet wel dat het niet

kan, maar hier zou ik wel altijd willen blijven, bij de kribbe en bij het kruis en bij het geopende graf in de hof van Jozef. Wat blijdschap smaakt mijn ziel wanneer ik voor U kniel, in 't huis dat Gij U hebt gesticht”.

Jeruzalem is hecht samengevoegd. “Hecht samengevoegd” is wat de bouwkunst op het oog heeft. Het slaat op de poorten en de huizen en de muren en de heuvels om Jeruzalem heen. Het is een prachtig geheel. Maar het slaat ook op meer dan alleen maar de bouwkunst. Jeruzalem is vanouds de stad van de koning en van de priesters. God deed er Zijn Naam en Zijn glorie wonen. Jezus heeft er geleden en had er Zijn graf. En daar is Gods Geest uitgestort. De discipelen op de Olijfberg zeggen: “Heere Jezus, wat is het hier mooi!” Maar Zijn antwoord was: “Er zal niet een steen op de andere gelaten worden”. Dat klonk als een snik. Het centrum van het land was Jeruzalem. En het centrum van Jeruzalem was de tempel. En het centrum van de tempel was de ark met daarop het gouden deksel met de cherubs. Op die ark werd door de hogepriester op de Grote Verzoendag bloed gesprenkeld tot verzoening van de zonde. Maar daar vlakbij stond de troon van David en bevonden zich de stoelen van het gericht. Als je het woord “Gericht” hoort, schrik je. Maar de stoelen van het gericht staan dichtbij Gods huis. Naast de plaats van de verzoening staan ze. Wij behoeven onze Rechter niet te vrezen.

In het slot van deze psalm horen we dat de vrome pelgrim om de vrede voor Jeruzalem bidt. “Bid om de vrede voor Jeruzalem, laat het goed gaan met hen die u liefhebben. Laat vrede binnen uw vestingwal zijn, rust in uw burchten. Omwille van mijn broeders en mijn vrienden spreek ik nu: Vrede zij in u! Omwille van het huis van de Heere, onze God, zal ik het goede voor

u zoeken”. Daarin staat drie keer het woord “Vrede, Shaloom”. Vrede is meer dan “er is geen krakeel”. Vrede is heerlijk, harmonie en voorspoed. Vrede is, dat God het leven licht maakt. Jeruzalem spreekt sterk tot onze verbeelding. Meer dan enige andere stad. Maar Jeruzalem is de eeuwen door wel een brandhaard. Ook vandaag nog. Zacharia noemde Jeruzalem reeds een “Steen des aanstoots”, een weerbarstig probleem. Maar het is de stad die door Gods vinger aangeraakt is. Christus omarmde Sion en had die stad lief. Eenmaal zullen Jezus' voeten staan op de Olijfberg. Dan doet Hij de gouden deur open waar Zijn volk door naar binnen zal gaan. Wij gaan naar het feest! En de kerk is de bruid!

*Brandwijk
ds. J.A.H. Jongkind*

Meditatie voor oudjaarsdag

Gods goedertierenheid

Psalm 48 : 10

Aan het einde van een jaar denken we terug aan hetgeen er is gebeurd in ons persoonlijke leven, in de kerk en in de wereld. We denken terug aan heel veel dingen die moeilijk waren, die ons pijn hebben gedaan, waaronder we geleden hebben. We werden elke dag weer geconfronteerd met de gebrokenheid van het leven, met de macht van de zonde en met al de gevolgen van de zonde. Er was zoveel dat niet goed was, dat niet naar Gods wil was. Zoveel waarin wij schuldig staan, zoveel waarin het lijden openbaar kwam in deze wereld en in ons persoonlijk leven. Toch willen we aan het einde van een jaar niet klagen over alle ellende die er is en er niet stil bij blijven staan hoe groot de macht van de zonde is of hoe groot de macht van het kwaad is. O, zeker dat alles is er wel en we kunnen er erg onder gebukt gaan, maar veel groter dan de macht van de zonde is de genade van de Heere; veel sterker dan het kwaad is de liefde van de Heere; veel meer dan onze schuld is de trouw van de Heere. Door alles heen en ook door het lijden heen is de Heere trouw gebleven en heeft Hij van dag tot dag gezorgd voor ons mensen, heeft Hij gedacht aan Zijn verbond en heeft Hij Zijn trouw bewaard door de jaren heen en door de geslachten heen. Veel groter dan onze ontrouw is de trouw van de Heere aan ons betoond. Desondanks is het goed en nodig dat wij geroepen worden om de goedertierenheid van de Heere te gedenken. Wij

vergeten immers zo gemakkelijk dat alles wat we hebben ontvangen te danken is aan de genade van de Heere. Zo heel gemakkelijk aanvaarden we heel veel dingen als vanzelfsprekend, alsof we er recht op hebben. Nood en ellende onthouden we jaar en dag en daar blijven we nog heel lang over praten, maar de weldaden van de Heere worden al heel snel weer vergeten en daar leven we heel gemakkelijk aan voorbij. Daarom is het goed en nodig dat we aan het einde van het jaar de vraag stellen of wij niet alle reden hebben om Gods goedheid en Gods weldaden te gedenken. De Heere is elke dag weer tot ons gekomen met Zijn Woord, is tot ons gekomen met Zijn genade en Zijn liefde. Gedenken wij nu met dankbaarheid al wat de Heere wilde doen in ons leven ?

Nu zullen er velen zijn die denken: als we naar ons eigen leven kijken en als we naar het geheel van de wereld kijken dan is er toch wel weinig redenen tot dankbaarheid. Het ziet er allemaal soms zo somber uit dat wij geen toekomst meer zien. In de wereld waarin wij leven is er zoveel onrecht en geweld! We zien overal de machten der duisternis aan het werk. We zien het kwaad overal doorwoekeren. Het gaat om macht en invloed en er is weinig aandacht voor mensen die hulp nodig hebben. Ook als we naar de kerk kijken is er niet zo heel veel dat tot dankbaarheid stemt. Overal is er teruggang en ook binnen de kerk lijken de onderlinge verhoudingen zich te verharderen, zijn we meer geneigd om elkaar te veroordelen dan elkaar te aanvaar-

den zoals Christus ons aanvaard heeft. Ook binnen de kerk is er veel dat ons zorgen baart en waardoor we soms met vrees en beven de toekomst tegemoet zien. Als we dan naar ons eigen leven zien dan zullen velen zeggen dat er toch weinig reden tot dankbaarheid is. Weinig reden om de Heere te prijzen. Er was ziekte en lijden, moeite en verdriet. Zorgen om zoveel dingen, en het ging in ons leven vaak zo heel anders dan wij hadden gehoopt of verwacht. We kunnen ons zo teleurgesteld voelen door wat we meemaken in ons leven, we kunnen soms zo verdrietig worden door alles wat er in ons persoonlijk leven plaats vindt.

Moeten we dan nu gaan danken? Er is zoveel dat niet goed is, er is zoveel waar- onder we gebukt kunnen gaan. Als we dan aan het einde van het jaar terugzien naar hetgeen in dit jaar is gebeurd en naar alles wat er in ons leven is gebeurd dan zijn we soms meer geneigd om te klagen dan om te danken. Al het lijden en al het verdriet dat er is in de wereld en ook in ons persoonlijk leven! We kunnen het soms niet meer aan, we kunnen er soms gebukt onder gaan zodat het leven een zware last is. Inderdaad is er teleurstelling en leed in overvloed. Maar dan worden we niet alleen geroepen om naar de omstandigheden van het heden te kijken, we worden ook geroepen om omhoog te zien, om op Jezus Christus te zien en op alles wat Hij wilde doen tot ons heil. Als we alleen om ons heen zien, als we alleen op deze wereld zien dan zouden we werkelijk wanhopig worden en ten onder gaan in het leed en het verdriet. Maar we worden geroepen om Gods goedertierenheid te gedenken in het midden van de tempel, daar waar de dienst van de verzoening plaats vindt, daar waar God wil werken tot heil van mensen.

Dirksland
ds. J. Willemsen

En als we dan voor Gods aangezicht verschijnen dan zijn er ook in ons leven nog vele dingen om de Heere voor te danken, veel dingen waarin we tot onze verwondering de trouw en de goedheid van de Heere mogen zien. De Heere is getrouw gebleven aan Zijn Woord en Hij laat niet varen het werk dat Zijn hand begon. We gedenken Gods goedertierenheid en we doen dat in het midden van de tempel. Niet meer in de tempel in Jeruzalem want de dienst in de tempel is vervuld en

EN STRAKS IS HET OUDJAAR

Dagen werden weken, maanden
En straks is het oudejaar.
Ook al ging je moedig verder,
toch valt het gemis je zwaar.

Schrijnt in de herinneringen
aan een woord, een lichte lach,
aan betrouwbaar je omringen,
zien wat niemand aan je zag.

En Advent, tijd vol verwachting,
voor het eerst nu zonder hem.
Ook al wil je graag blij uitzien
naar het Kind van Bethlehem,

Die de Heer' is van je leven,
in je lied klinkt weemoed door,
pijn door wat niet meer mocht wezen,
heimwee naar wie je verloor.

Maar daarvoor is Hij gekomen,
droeg de pijn, al ons verdriet,
stierf onschuldig en verrees weer,
elke weeklacht wordt een lied!

Omdat wij Hem eens ontmoeten
en dan juicht door het heelal,
onder blij elkaar herkennen,
dat Hij eeuwig heersen zal.

Co 't Hart uit "Geroepen om te volgen".

de tempel is er niet meer. Maar wat er wel is, en wat nog duidelijker is dan in de tijd van het oude verbond, dat is de dienst der verzoening. Ons wordt steeds weer opnieuw Jezus Christus verkondigd, de Middelaar tussen God en mensen. Hij is het Die zondaars met God verzoent en Die mensen zoals wij zijn deel wil geven aan het leven der toekomstige eeuw.

Door Christus wordt voor ons een uitzicht geopend dat verder reikt dan dit leven, een uitzicht op het leven in de eeuwigheid waarin alle gelovigen in volmaaktheid mogen leven met Christus, onze Heere en Zaligmaker.

Als wij Christus voor ogen hebben, Die voor onze zonden stierf aan het kruis, dan staan wij in het midden van Gods tempel. Bij Christus moeten we zijn om door te dringen tot de kern van Gods goedertierenheid. In Christus zien we de onpeilbare liefde van God, die zo diep afdaalde dat God Zijn eigen Zoon vlees liet worden om ons, die vlees zijn, terug te brengen naar het goddelijk vaderhart. Jezus Christus, God de Zoon, wilde al onze schuld, ook al onze zonde, op Zich nemen. Hij werd tot een vloek en Hij stierf aan het kruis om ons van de vloek en van het oordeel te bevrijden. Hij voor mij, daar ik anders de eeuwige dood moet sterven. Dat is ook in het jaar, dat nu bijna voorbij is, steeds weer aan ons verkondigd opdat wij er uit zullen leven en opdat wij steeds weer gericht zullen worden op de toekomst van Jezus Christus onze Heere. Wij hebben dan aan het einde van het jaar veel om de Heere voor te danken. Hij heeft voor ons gezorgd in Zijn genade, Hij is telkens weer tot ons gekomen met Zijn liefde. Elke keer weer mocht het in ons midden verkondigd worden dat er bij God genade is voor iedere zondaar die tot Hem komt. Onze God wijst geen mens af, wie die mens ook is en wat hij of zij ook gedaan heeft. Jezus Christus onze Heere is naar deze wereld gekomen

om zondaren zalig te maken. En Hij wordt in ons midden centraal gesteld opdat wij in Hem zullen geloven, opdat wij ons door Hem zullen laten redden en ons mee laten nemen naar Zijn toekomst.

*Dirksland,
ds. J. Willemsen*

DE STAL

De donkere stal waarin Gij werd geboren
is als ons leven, Heer', benauwd en klein.
een grot vol duisternis waar wij niet horen
omdat wij voor het licht geschapen zijn.

Wij willen als de herders U aanbidden,
maar komen in de regel veel te laat.
Wij zien U vaak niet staan, Heer', in ons midden
omdat ons lampje zo te flakkeren staat.

Wij brengen als de wijzen U geschenken,
wat mirre en wat wierook en wat goud.
maar niet te veel, omdat wij steeds nog denken
dat geld de grondslag is van ons behoud.

O, Kind dat onze schuld hebt weggedragen
leer ons de engelenzangen van weleer.
't Bevrijdingslied : "In mensen welbehagen,
vrede op aarde – God alleen de eer".

E.IJskes –Kooger uit "De gouden horizon"

Beleefde psalmen (7)

Je zult als een kind van maar een paar jaar je vader plotseling moeten missen, terwijl je je leven lang de liefde van je vader 'voelt'. Als je gaat trouwen, gaat de zaak die je samen begint failliet, doordat de economie instort. Je raakt alles kwijt. Je moet dan als vrouw maar met je kleine kindje naar je ouders, waar je een zaakje begint. Je man heeft zijn horloge als een erfstuk moeten verkopen en gaat inwonen bij zijn eigen ouders. Als het na een aantal jaren beter gaat en je samen een andere zaak start, komen de klanten als geschenk van God. Tegelijk wordt je gezin steeds groter, want binnen twaalf jaar wordt de tiende geboren. Je man is meer dan eens ziek, zodat jij de zaak moet 'runnen'. God geeft genade. Je kunt tussendoor veel (oude schrijvers) lezen en je zingt dag in dag uit, omdat je alles met de Heere beleeft. Zo ben je een godvrezend voorbeeld voor je hele gezin. De kinderen gaan de deur niet uit voordat je ze uit de Bijbel hebt voor-gelezen.

Je man sterft jong, nadat je al een kindje van ruim een jaar plotseling dood op bed vond.

Daarna verlies je heel plotseling een jong getrouwde dochter, die na de vierde in verwachting is.

Hoe moet dit verder? Vooral als je nog zoveel tegenstand van mensen moet verduren, zodat je de weg kwijt zou raken, als God je niet bewaarde...

Als je tussen de middag vanuit de zaak in je huis komt om de maaltijd voor je opgroeiende gezin klaar te maken, zijn zij (en de schoonzons, voor zover die aanwezig zijn) er getuige van dat je tussen de bedrijven door zingt en zo je hele hart voor

de Heere uitstort. Zo leert je eigen gezin van moeder zingen en leert het niet alleen minder bekende melodieën, maar ook woorden van psalmen, die hun uitwerking weer hebben in hun leven.

Zo horen ze zingen en leren ze het hart van hun (schoon)moeder kennen, wanneer ze uit eigen beleving vanuit Psalm 94 zingt:

'De HEER zal in dit moeilijk leven zijn volk en erfdeel nooit begeven.

God met ons

Kerstfeest

God, die Zijn hart ons openvouwt,
Zijn liefde aan ons toevertrouwt,
Zijn Koninkrijk van vrede bouwt,
ons in barmhartigheid aanschouwt...

Hij geeft Zijn Zoon in Bethlehem,
verkondigt ons met grote klem
door middel van de eng'lenstem:
"de zaligheid ligt slechts in Hem!"

"Heer' Jezus, die ons leven leeft,
die in Uw komst ons vrede geeft,
maak dit ons hart U niet weerstreeft,
maar tere liefde in ons beeft!"

Joke van Sliedregt uit "Mijn tijden zijn in Uw Hand".

*Het oordeel keert vol majesteit
haast weder tot gerechtigheid.
Al wie oprecht is van gemoed,
die merkt het op en keurt het goed.'*

Om meteen daarna te horen:
*'Wanneer ik zei: "Mijn voeten glijden",
toen hebt Gij mij gesterkt in 't lijden.
Wanneer mij 't afgepeinsde hart
door al mijn denken werd verward,
en ik in druk schier was gestikt,
toen heeft uw troost mijn ziel verkwikt.'*

Over beleefde en doorleefde psalmen
gesproken!

*Ede
ds. J. Van Amstel*

De VREDEVORST

De Zoon van God,
de Allerhoogste,
heeft al Zijn
glorie afgelegd...
Als menszoon
is Hij geboren
zoals reeds eeuwen
werd voorzegd....

Een stal, een krib
heeft Hij verkozen,
in plaats van
's hemels heerlijkheid.
Gods goedheid tussen
louter bozen.....
de Vredevorst
begint Zijn strijd!

Joke van Sliedregt uit "Vruchtbaar
leven".

Nieuwjaarsoverdenking

**"Hij nu had in zijn opperzaal open vensters tegen Jeruzalem aan."
(Een nieuwjaarsoverdenking n.a.v. Daniël 6:11m)**

Het gaat over "Daniëls verwachting."

De leidende gedachten zijn:

1. De gevaren, die hem omringen.
2. De trouw, die hij betoont.
3. De zegen, die zijn deel wordt.

1. Daniël "had" al vanaf zijn jeugd iets met God. Maar hij was niet wereldvreemd. Hij heeft met zijn vele gaven middenin de grote heen- en weer beweging van zijn dagen gestaan. Een groot diplomaat moet hij zijn geweest. Een van de drie hoogste mensen was hij geworden in het openbare bestuur van het voor hem, als Jood, vreemde land. De koning van Babel wilde hem de voornaamste maken van deze drie. Maar de collega's zinde dat niet. Men heeft hem aangevallen op het stuk waarin hij opviel: op zijn godsdienst! Men heeft er de koning toe verleid om dit tot een hoge wet te maken: dat er in een hele maand tot geen enkele instantie zou gebeden en geroepen worden dan slechts tot de koning. De koning trapte er in. Wij zeggen in onze dagen, dat de overheid neutraal is. Maar dat is niet waar. Want een overheid heeft altijd een geloof. Je kunt zonder geloof geen wetten maken. En als dat het geloof van de bijbel niet is, is dat een ander geloof. Dat is in onze tijd het geloof, dat je het met elkaar als mensen moet zien te redden. Euthanasie "kan", als er een voldoende maatschappelijk draagvlak voor is. Je leven een "voltooid" leven vinden en er een einde aan willen stellen, dat moet toch ook kunnen?! Als u dat afwijst, bent u straks misschien een roepende in de woestijn. Men vindt het vreemd, als u naar de kerk gaat of bidt. Ook in onze

tijd is geloven niet iets gerings!

2. Daniël is ondanks alles trouw gebleven aan wat hem was geleerd. Hij bad drie keer op een dag voor zijn open raam, dat naar Jeruzalem uitzag, net zoals hij dat altijd had gedaan. Daar blijkt uit, dat hij een bijzonder huis heeft gehad. Iemands huis bestaat uit meer dan hout en stenen alleen. Iemands huis is zijn leven. Hoe is ons huis? Ziet dat ook naar de stad van God uit? M.a.w.: "Leven wij met onze studie of ons bedrijf of met ons succes alleen maar; of is er een heimwee naar de plaats waar God is en die in de bijbel Jeruzalem heet?" Daniël had een kamer, gebouwd op zijn platte dak, om zich in terug te kunnen trekken uit het rumoer van het dagelijkse leven. Dat was een kamer op het westen, waar de stad was waar zijn hart aan was verbonden. Het hielp hem om aan God te denken bij het bidden, als hij in die richting zich boog. Hij deed dat wel heel privé. Maar de mensen hebben het ook kunnen zien. Als wij bidden en naar de kerk gaan, doen wij dat niet demonstratief. Maar de mensen zien het wel. Ze mogen het ook zien. Daniël, die zo dapper volhardde, is een geweldig voorbeeld voor ons. Maar hij is meer. Hij is in die oude tijd een voorafschaduw van de Heere Jezus, die na vele eeuwen zal geboren worden in Bethlehems stal. Hij heeft het bidden en geloven niet alleen ons voorgedaan, maar Hij heeft het voor ons gedaan. Niet zelden denkt een toch wel echt kind van God: "Ik kan helemaal niet bidden en geloven." Maar de Heere Jezus kon het. En Hij deed het. En Hij deed het om voor ons

te bidden om vergeving en ook om een thuis in Gods huis.

3. Velen hebben de indruk, dat je een kaal, schraal leven hebt, als je gelooft. Een leven vol pietepouterigheid en waarin je voornamelijk heel veel niet mag. Maar dat is niet waar. Het is juist zo ruim. Augustinus zegt: "Vrees God en doe dan wat je wilt." M.a.w.: "Als je God eerbiedig vreest, is de hele wereld van je." En Christus zegt zelf: "De zachtmoedigen (dat zijn Zijn nederige kinderen) zullen de aarde beërven." Daniël werd wel in de kuil van de leeuwen gegooid. Maar hij werd er wonderlijk ook weer uit verlost. Dit hoofdstuk eindigt met het veelbetekenende woord: "Deze Daniël nu had voorspoed in het koninkrijk van Darius en in het koninkrijk van Kores, de Perziaan." Dus hij overleeft in goede welstand meerdere vorsten. Dat betekent in de specifieke taal van de bijbel, dat zij staande blij-

ven die God vrezen. Denk er aan, elke dag stellen God en de wereld ons op de proef. Elke dag doen we examen. Men wil weten hoe diep het zit. Als het in ons hart niet zit, waait het zo weg. Maar gezegend, die in Christus is geboren en leeft in Zijn kracht. Zegen is geen vaag, nevelig iets. Maar het is, dat de Heere mee gaat. De hoogten over. De diepten door. Dan zijn we nergens thuis en overal vreemdelingen. Maar we zijn toch ook overal thuis. Want ons thuis is bij God. Wij gaan nu nog door hoog en diep, mooi en moeilijk, "ja" en "nee"; totdat wij met Christus eeuwig overwinnen zullen en daar wonen waar Hij zelf woont. Moge het met gouden letters boven onze levens staan getekend: "Hij nu had in zijn opperzaal open vensters tegen Jeruzalem aan."

*Brandwijk
ds. J.A.H. Jongkind.*

Geheugen 7

Beelddenken

In de maand december wordt vaak teruggekeken op het afgelopen jaar. Ook in deze rubriek willen we terugblikken. Veel is de revue gepasseerd. Een stukje theorie over het geheugen, met daaraan gekoppeld bijbehorende tips. Hopelijk heeft u ook iets geleerd toen u de opdrachten maakte... In één van de bijdragen heb ik aangegeven dat we ons geheugen stimuleren als we iets levendig voor ons zien. We hebben er dan een beeld bij. En zodoende kunnen we het ons gemakkelijker herinneren. We noemen dit ook wel beelddenken.

Over het algemeen wordt 20% van wat we hebben gehoord in het geheugen opgeslagen. Maar als we iets gezien hebben, dan is er 50% kans dat we dit onthouden! Dus dit is iets om over na te denken! Vreemde, onverwachte of bizarre dingen die we zien, onthouden we doorgaans beter dan alledaagse dingen. Zelfs zonder er veel moeite voor te doen. We vertellen zo'n voorval gemakkelijk aan onze buurvrouw of buurman. Nu we dit bovenstaande weten, kunnen we proberen hier gebruik van te maken. Voor velen is dit wel een lastig iets, want we zijn het doorgaans niet gewend. Maar laten we zo, aan het einde van het jaar, toch een poging doen. In het nieuwe jaar hoop ik er D.V. op terug te komen.

Oefening 1:

Lees het onderstaande rijtje met woorden met aandacht door. Probeer de twee woorden die naast elkaar staan voor u te zien. Dus de koffie waar u dagelijks een heerlijke kopje van zet en een leeg glas. Doe dit met elk tweetal. Daarna draait u het blad om. Schrijf de tweetallen op die u zich kunt herinneren.

koffie	glas
krant	baby
kerstster	eieren
hamer	ouderling
wekker	sinaasappel

Mocht het niet lukken of het kost u veel inspanning? Geen probleem, u probeert het later gewoon nog eens.

Wat kan u helpen nog meer hierbij? Neem de koffie en het glas voor u. Probeer de twee dingen tot één beeld te maken. Dus de koffie in het glas. Of een baby die de krant leest (een vreemd beeld ... dat wel natuurlijk!). Probeer dit bij alle bovenstaande tweetallen te doen. En ik vermoed dat u op een gegeven moment zult merken dat als u aan het eerste woord denkt, het tweede woord automatisch in uw herinnering komt. Dus als u aan de baby denkt, dan ziet u direct de krant voor u. En zodoende herinnert u zich het woord krant. Ik ben benieuwd of het u lukt...! In de theorie wordt vermeld dat het helpt als u het in kleur en levendig, actief voor u ziet. Dus een spartelende baby in een rood broekje die uw eigen krant leest. Mogelijk helpt het u als u even de ogen sluit.

Oefening 2:

Ook nu zijn er tweetallen. Probeer er in uw hoofd weer één afbeelding van te maken. Dus bijvoorbeeld de giraf die onder de jam zit. U neemt hiervoor 2 minuten per tweetal. Dan dekt u eerst de linkerkant af, zodat u alleen de 4

afbeeldingen kunt zien. Probeer de vier bijbehorende woorden te herinneren. Doe hetzelfde maar dan met de andere kant. Dus dan dekt u de afbeeldingen af zodat u alleen de woorden kunt zien. Probeer de afbeeldingen te herinneren.
jam
thee
wortel
kandelaar

DE STAL

De donkere stal waarin Gij werd geboren
is als ons leven, Heer', benauwd en klein.
een grot vol duisternis waar wij niet horen
omdat wij voor het licht geschapen zijn.

Wij willen als de herders U aanbidden,
maar komen in de regel veel te laat.
Wij zien U vaak niet staan, Heer', in ons midden
omdat ons lampje zo te flakkeren staat.

Wij brengen als de wijzen U geschenken,
wat mirre en wat wierook en wat goud.
maar niet te veel, omdat wij steeds nog denken
dat geld de grondslag is van ons behoud.

O, Kind dat onze schuld hebt weggedragen
leer ons de engelenzangen van weleer.
't Bevrijdingslied : "In mensen welbehagen,
vrede op aarde – God alleen de eer".

E. IJskes –Kooger uit "De gouden horizon"

Oefening 3:

De laatste oefening in deze bijdrage en dus de laatste voor dit jaar. We gaan nu proberen te ontdekken of het beelddenken u helpt bij het herinneren.

Hieronder vindt u weer tweetallen. Lees ze gewoon door, maar wel aandachtig. U hoeft er geen beeld van te maken in uw hoofd. Neem weer twee minuten de tijd. Draai het blad om en noteer de tweetallen die u zich kan herinneren.

mier	vuilnisbak
fiets	notenkraker
kiwi	filterzakje
gieter	boek
lamp	kaars
stoel	broek
deurbel	stopcontact

Daarna, maar het mag ook een dag later zijn, leest u de tweetallen nog een keer aandachtig door. Nu probeert u

weer een beeld te vormen van elke tweetal. Dus de mier die in uw vuilnisbak kruipt. Of de notenkraker die onder de snelbinder van uw fiets zit waar u mee rond fietst. U heeft hier weer twee minuten de tijd voor. Draai het blad om en noteer de tweetallen die u weet. Jammer dat ik het resultaat niet kan horen want ik ben wel nieuwsgierig!

Beste lezers, ik hoop dat u het afgelopen jaar iets gehad heeft aan de rubrieken rondom het geheugen. In het nieuwe jaar zullen er nog een aantal afleveringen volgen.

Ik wens u gezegende Kerstdagen toe en een goed 2017 toe. Met een vriendelijke groet,

*Goedereede
Marianne A. Tanis*

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
 Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr. Geref., Harderwijk
 Dhr. M. C. Paul, penningmeester, PKN (hervormd), Dirksland
 Ds. J. A. H. Jongkind, bestuurslid PKN, (hervormd), Brandwijk
 Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk, tel. 06 27114366.
 Tevens adres voor kopij.
 e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
 Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede

Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kapelle
 Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
 Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Goedereede

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar); alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar; het banknummer is: NL 40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan: abonnementen@krachtnaarkruis.nl of KnK, Anthon van der Horstlaan 56, 3752 VP Bunschoten-Spakenburg, tel. 033 2984332; alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net